

ได้รับการรับรองในที่ประชุม AMAF ครั้งที่ 40

11 ตุลาคม 2561

กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

แนวทางของ AMAF

ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาค
อาหาร การเกษตร และป่าไม้

กลุ่มงานเทคนิคอาเซียนด้านการเกษตรและ การพัฒนาการวิจัย

(ATWGARD)

พ.ศ. 2561

**Translated from the AMAF's Approach to Gender
Mainstreaming in the Food, Agriculture and Forestry Sectors**

Disclaimer: This is an unofficial translation and provided for reference only.

AMAF's Approach to Gender Mainstreaming in the Food, Agriculture and Forestry Sectors, 2018.

To find the original version of the guideline please visit the ASEAN Secretariat website, <https://asean.org/> or download at <https://asean-crn.org/relevant-asean-guidelines-on-land-use/>.

The translation has been produced with the support of the Climate Smart Land Use in ASEAN (CSLU) project, funded by the German Ministry for Economic Cooperation and Development and implemented by the Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ).

implemented by:

giz Deutsche Gesellschaft
für Internationale
Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

In cooperation with

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ประเทศสมาชิกของสมาคม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป. ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม สำนักงานเลขาธิการอาเซียนตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

ติดต่อสอบถามได้ที่ The ASEAN Secretariat Community Relations Division 70A Jalan Sisingamangaraja Jakarta 12110 Indonesia Phone : (62 21) 724-3372, 726-2991 Fax : (62 21) 739-8234, 724-3504 E-mail : public.div @asean.org

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนปรากฏทางออนไลน์ที่เว็บไซต์อาเซียน: www.asean.org Catalogue-in-Publication Data

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้
จาการ์ตา: สำนักงานเลขาธิการอาเซียน, พ.ศ. 2561

นิยามตัวอักษรย่อ

ACW	คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยสตรี (ASEAN Committee on Women)
AMAF	การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (ASEAN Ministers' Meeting on Agriculture & Forestry)
AMS	รัฐสมาชิกอาเซียน (ASEAN member states)
ASCC	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนอาเซียน (ASEAN Socio-cultural Community)
ASEAN	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The association of Southeast Asian Nations)
ASOF	เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านป่าไม้ (ASEAN Senior Officials on Forestry)
ASWGL	คณะทำงานรายสาขาอาเซียนด้านการปศุสัตว์ (ASEAN Sectoral Working Group on Livestock)
ASWGC	คณะทำงานรายสาขาอาเซียนด้านพืชผล (ASEAN Sectoral Working Group on Crops)
ASWGFi	คณะทำงานรายสาขาอาเซียนด้านการประมง (ASEAN Sectoral Working Group on Fisheries)
ATWGARD	กลุ่มงานเทคนิคอาเซียนด้านการเกษตรและการวิจัยพัฒนา (ASEAN Technical Working Group on Agricultural Research and Development)
AWGCC	คณะทำงานอาเซียนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ASEAN Working Group on Climate Change)
COP	การประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Conference of the Parties to the UNFCC)
CSA	การเกษตรที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Smart Agriculture)
FAO	องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (The Food and Agriculture Organization of the United Nations)
FES	มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท (Friedrich- Ebert-Stiftung)
FCPF	กองทุนหุ้นส่วนคาร์บอนป่าไม้ (Forest Carbon Partnership Facility)

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

GSVC	ห่วงโซ่มูลค่าที่คำนึงถึงบทบาทหญิงชาย (Gender-Sensitive Value Chain)
HPA	แผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Plan of Action)
IDS	สถาบันการศึกษาด้านการพัฒนา Institute of Development Studies
NTFP	ผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ใช่ไม้ (Non-Timber Forest Product)
R-PP	ข้อเสนอการเตรียมความพร้อม (Readiness Preparation Proposal)
SPA	แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Plan of Action)
SSF	การประมงขนาดเล็กอย่างยั่งยืน (Sustainable Small Scale Fisheries)
UN	สหประชาชาติ (United Nations)
UNFCCC	กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UN Framework Convention on Climate Change)
UNDRIP	ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนพื้นเมือง (UN Declaration on the Rights of Indigenous People)
VAP	แผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Program)
WTO	องค์การการค้าโลก (World Trade Organization)

กล่าวนำ

แนวทางของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (AMAF)

ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ สามารถเสริมจูงใจลงได้ด้วยการทำงานของคณะทำงานด้านเทคนิคอาเซียนด้านการวิจัยและพัฒนาการเกษตร (ATWGARD) โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะทำงานอาเซียนด้านการปศุสัตว์ พืชผลและการประมง และเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านป่าไม้ (ASOF) และคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยสตรี (ACW)

นิยามของแนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ คือ การดำเนินมาตรการสาธารณะที่เข้มงวดด้านเพศภาวะ

ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลายกลุ่ม (ในกลุ่มผู้ผลิต เกษตรกร และหน่วยงานกำกับดูแลอื่นๆ) นโยบายเรื่องเพศภาวะจะครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญที่จะบูรณาการเข้ากับชุดนโยบายและโครงการต่างๆ เพื่อสร้างพลังให้แก่สตรีที่ทำงานในภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ในอาเซียน

ด้วยตระหนักว่ามีความไม่เท่าเทียมทางเพศภาวะซึ่มลึกอยู่ในภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ และนโยบายและกรอบการทำงานสาธารณะส่งผลกระทบบ่อยอย่างมีนัยสำคัญต่อเพศภาวะในทั้งสามภาคส่วน ดังนั้น AMAF จึงกำหนดข้อเสนอแนะที่ทำหน้าที่เป็นแนวทางปฏิบัติอ้างอิงสำหรับ AMS

เพื่อรองรับความพยายามของรัฐสมาชิกในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศภาวะในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ แนวทางของ AMAF ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นข้อความที่สมบูรณ์หรือมีผลผูกพันเกี่ยวกับเพศภาวะ แนวทางของ AMAF

มุ่งที่จะช่วยเพิ่มการรับรู้ของรัฐสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับความสำคัญของนโยบายทางเพศภาวะในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ฉบับนี้เป็นเอกสารสาธารณะ ซึ่งจะเป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีชีวิต เนื่องจาก ATWGARD จะปรับปรุงแนวทางดังกล่าวบ่อยครั้งเพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาต่าง ๆ ในอาเซียน รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดระดับนานาชาติ/ระดับภูมิภาค

แนวทางการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้
ได้รับการรับรองในการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ ในการประชุม AMAF ครั้งที่ 40 ในปี
2561 ที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

สารบัญ

นิยามตัวอักษรย่อ	4
กล่าวนำ.....	6
1. บทนำ.....	10
1.1 ความเท่าเทียมกันทางเพศในอาเซียน.....	10
1.2 ผู้หญิงในภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ในอาเซียน	11
2. วัตถุประสงค์.....	12
3. แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลัก	13
3.1 ถ้อยแถลงนโยบายของ AMAF	13
3.2 ความร่วมมือด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ในอาเซียน	14
3.2.1 ปศุสัตว์	14
3.2.2 พืชผล	18
3.2.3 การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	19
3.2.4 ป่าไม้	21
3.2.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	24
3.2.6 ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ.....	26
3.2.7 การบูรณาการประเด็นเพศภาวะเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้	28
4. แผนยุทธศาสตร์และปฏิบัติการระดับภูมิภาค.....	30
4.1 การบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้.....	30
4.2 กรอบยุทธศาสตร์การบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้	31
4.2.1 แนวทางและการสนับสนุน.....	31

4.2.2 การสร้างขีดความสามารถ.....	32
4.2.3 กรอบโครงสร้างสถาบัน	32
4.2.4 การสร้างและการเสริมความแข็งแกร่งให้กับหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์	33
4.2.5 สารสนเทศ การสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์	33
4.2.6 การวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยี.....	34
5. กระบวนการดำเนินการ.....	34
ข้อมูลอ้างอิง	35
ภาคผนวก 1: กิจกรรมการแทรกแซงด้านเพศภาวะที่แนะนำใน SPA.....	36
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนในด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้.....	36
(พ.ศ. 2559-2568).....	36
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการวิจัยและพัฒนาการเกษตร	38
(พ.ศ. 2559-2563).....	38
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการปศุสัตว์.....	40
พ.ศ. 2559-2563.....	40
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านพืชผล	41
พ.ศ. 2559-2563.....	41
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการประมง	43
พ.ศ. 2559-2563.....	43
แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านป่าไม้.....	45
พ.ศ. 2559-2563.....	45
กรอบการบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (AIFS)	
และแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียน (2558- 2563).....	46

1. บทนำ

1.1 ความเท่าเทียมกันทางเพศในอาเซียน

ภายใต้บริบทของอาเซียน ความเหลื่อมล้ำทางเพศถูกสร้างขึ้นในสังคมในมิติต่างๆ มากมาย ซึ่งไม่เพียงแต่ขัดขวางการพัฒนามนุษย์เท่านั้น

แต่ยังทำให้ความขัดแย้งและความเปราะบางทางสังคมลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงมีอำนาจที่จำกัดในหลายด้านของชีวิต ได้แก่ ความไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ความไม่เท่าเทียมกันทางวิชาชีพ หรือความเป็นเจ้าของ และความไม่เท่าเทียมกันในครัวเรือน

ทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในวงจรของความเสียเปรียบและความเปราะบาง

ตามคำจำกัดความของความเท่าเทียมทางเพศที่นิยามว่าเป็น “สิทธิ ความรับผิดชอบ

และโอกาสที่เท่าเทียมกันของผู้หญิง ผู้ชาย และเด็กหญิงและเด็กชาย” (UN, 2001)

รัฐบาลของประเทศในกลุ่มอาเซียนได้พยายามบูรณาการประเด็นทางเพศภาวะเข้ากับการพัฒนาที่หลากหลาย โดยการใช้กฎหมาย การปฏิรูปและนโยบายเฉพาะเพศภาวะ

รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะเพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนสถานภาพสตรีและความเท่าเทียมทางเพศ

เนื่องในโอกาส การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 31 ที่ฟิลิปปินส์ ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาลของอาเซียนได้รับรอง “ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการตามปฏิญญาประชาคมอาเซียนว่าด้วยการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อเพศภาวะ (gender responsive implementation) ของวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียนปี 2025

และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ที่ประชุมได้ประกาศความมุ่งมั่นเพื่อสร้างอาเซียนที่เน้นประชาชนและให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสตรีและเด็กหญิงทุกคนสามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของตนได้

จากการรวมตัวในระดับภูมิภาคและความสามารถของตลาดที่มีประชากรมากกว่า 600 ล้านคน

ซึ่งปรากฏโอกาสมากมาย รัฐบาลของประเทศในกลุ่มอาเซียนควรเสริมสร้างขีดความสามารถของสตรี

เพิ่มความสามารถในการเข้าถึง และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในวงการเศรษฐกิจที่เป็นทางการ

ระดับการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการที่เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงทรัพยากร โอกาส

และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเท่าเทียมในฐานะที่เป็นผู้ชาย

ซึ่งในที่สุดจะนำมาซึ่งการเสริมอำนาจของผู้หญิงและช่องว่างทางเพศที่แคบลง

ในการศึกษาล่าสุด “ผลกระทบทางเพศที่คาดการณ์ไว้ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ที่จัดทำโดยองค์กร UN Women แห่งสหประชาชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และมูลนิธิฟรีดริช-เอเบิร์ต-สติฟตุง (FES) ร่วมกับสำนักเลขาธิการอาเซียน และด้วยการสนับสนุนของ รัฐบาลออสเตรเลีย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า หากไม่มีนโยบายที่กำหนดเป้าหมายและการแทรกแซงอย่างเป็นระบบ มีความเป็นไปได้ที่สตรีกลุ่มใหญ่จะถูกกีดกันไม่ไหวสามารถได้รับผลประโยชน์โดยตรงของการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการรวมกลุ่มแรงงานที่มีทักษะ เอกสารวิจัยฉบับนี้พบว่า มาตรการเปิดเสรีจะส่งผลกระทบต่ออย่างไม่เท่าเทียมกันเนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันที่มีอยู่เดิม สืบเนื่องจากปัจจัยด้านรายได้ เพศภาวะ ภูมิศาสตร์หรือชาติพันธุ์ ความสามารถการเข้าถึงทรัพยากร และการเป็นเจ้าของทรัพย์สินจะจำกัดประโยชน์ที่ผู้หญิงจะได้รับจากการค้าขาย

1.2 ผู้หญิงในภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ในอาเซียน

เกษตรกรรมเป็นภาคการส่งออกที่สำคัญในหกรัฐสมาชิกอาเซียน จากทั้งหมดสิบประเทศ: กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม ในขณะที่ประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมหลัก ๆ

เป็นสำคัญมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่างกัน แต่ ข้อจำกัดที่ผู้หญิงต้องเผชิญในภาคอาหาร การเกษตร และการป่าไม้ กลับมีความคล้ายคลึงกันอย่างมาก ผู้หญิงเกือบร้อยละ 75

ในกัมพูชาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้หญิงร้อยละ 69 เป็นแรงงานเกษตรในเมียนมาร์ รองลงมาคือเวียดนาม คือ ร้อยละ 48 และในสปป.ลาว แรงงานเกษตรเป็นหญิงร้อยละ 51

แม้ว่าอุตสาหกรรมจะขยายตัวเติบโตขึ้น หากภาคย่อยของเกษตรกรรมและสินค้าเกษตร เช่น ปศุสัตว์และป่าไม้ จะจ้างผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ ผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในห่วงโซ่คุณค่า แต่กลับไม่ได้ไปถึงระดับการส่งออกอย่างเท่าเทียมกัน

เนื่องจากภาคอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ มีความเสี่ยงอย่างมากที่จะได้รับผลกระทบ

จากความแปรปรวนของภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ผู้หญิงและเยาวชนจึงต้องตกอยู่ในความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้นไปด้วย

เกษตรกรสตรีต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการในการจะก้าวข้ามระดับการยังชีพเพื่อเข้าถึงตลาดส่งออกในปี

ประเทศสมาชิกอาเซียน ระดับความยากจนในชนบทยังอยู่ในระดับสูง ทำให้ผู้หญิงต้องแบกรับภาระงานทางกายภาพในปริมาณที่ไม่สมส่วน ทั้งภายในครัวเรือนและในเรือกสวนไร่นา แม้ว่าผู้หญิงจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างมากกับการเกษตร แต่การถือครองที่ดินและกรรมสิทธิ์ และการเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ให้ผลผลิตอื่นๆ ยังคงเป็นของผู้ชายเสียเป็นส่วนใหญ่ การเข้าถึงตลาดได้น้อยและการพึ่งพาพ่อค้าคนกลางเป็นปัจจัยที่ทำให้โอกาสที่ผู้หญิงจะเข้าถึงตลาดภายนอกและได้รับราคายุติธรรมสำหรับผลิตภัณฑ์ของตนเป็นเรื่องลำบากอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ยังมีความจริงที่ว่า เมื่อผู้หญิงในบางรัฐสมาชิกอาเซียนมีการศึกษาในระดับต่ำและไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินใด ๆ การเข้าถึงสินเชื่อเพื่อการเกษตรนั้น จึงทำให้เป็นเรื่องที่แทบเป็นไปไม่ได้

2. วัตถุประสงค์

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยประเทศสมาชิกอาเซียน:

- กำหนดแนวทางในการทำความเข้าใจและแนะนำนโยบายและแผนงานที่คำนึงถึงเพศภาวะในระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมและสนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศด้านอาหาร การเกษตรและป่าไม้ ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ ระบบ และโครงสร้างในระดับภูมิภาคและระดับชาติ
- เสริมสร้างความแข็งแกร่งและสร้างสมรรถนะของผู้กำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติงานภาคสนาม และเกษตรกรในแนวทางที่เหมาะสมในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะในการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ส่งเสริมการวิจัยที่มีความเท่าเทียมทางเพศซึ่งสนับสนุนเทคโนโลยีการเกษตรที่ชาญฉลาด ด้านสภาพอากาศ

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ เป็นความพยายามที่ไม่มีผลผูกมัดในเชิงปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็ง

ในกระบวนการสร้างความร่วมมือและการบูรณาการทางเพศภาวะในภูมิภาค

โดยมีเจตนาที่จะทำหน้าที่เป็นแนวทางอ้างอิง ที่สามารถใช้ร่วมกันสำหรับความร่วมมือในอนาคต

เพื่อเพิ่มพูนความเท่าเทียมทางเพศ ในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ในอาเซียน การกำหนดแนวทางของ AMAF นี้ได้คำนึงถึงบริบทและสถานการณ์ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ

3. แนวทางของ AMAF

ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลัก

3.1 ถ้อยแถลงนโยบายของ AMAF

โดยยอมรับว่าความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและเด็กหญิงทุกคนเป็นหัวใจสำคัญของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030 และด้วยเหตุที่ความเท่าเทียมทางเพศได้รับการยอมรับและยืนยันว่าเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน AMAF จึงขอยืนยันความจำเป็น ที่จะกำหนด การบูรณาการมุมมองและการวิเคราะห์ทางเพศภาวะเข้าเป็นกระแสหลักของการทำงาน ซึ่งรวมถึงการดำเนินการตามเป้าหมายและการลงทุน ทั้งในการกำหนดและการดำเนินการ ตามนโยบาย แผนงาน และแผนงานของภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ทั้งหมดในอาเซียน สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับพันธกรณีที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน 2025 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาถึงมิติหญิงชาย

AMAF ยังสนับสนุนการลงทุนมากขึ้นเพื่อปิดช่องว่างด้านทรัพยากร เพื่อให้บรรลุความเท่าเทียมทางเพศและสามารถเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

AMAF ตกลงที่จะส่งเสริมการเข้าถึงที่เท่าเทียมกันของสตรี และการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในหน่วยงานที่มีอำนาจตัดสินใจและในกลไกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามเป้าหมายและเป้าหมายทั้งหมดของวาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030 และแผนยุทธศาสตร์สำหรับความร่วมมืออาเซียนในภาคอาหาร การเกษตรและป่าไม้ (พ.ศ. 2559 - 2568) รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนและแผนงาน การดำเนินการ ติดตามและประเมินผลสำหรับภาคย่อยของปศุสัตว์ พืชผล การประมง และป่าไม้

AMAF สนับสนุนอย่างเต็มที่ที่องค์กรรายสาขาของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการดำเนินการตามแนวทางของ AMAF ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้

3.2 ความร่วมมือด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ในอาเซียน

ประเด็นทางเพศภาวะโดยรวมที่ควรพิจารณาในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ได้แก่

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้การมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันของสตรีและบุรุษในการอภิปรายนโยบาย กิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมระดับชาติและระดับภูมิภาคทั้งหมด
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการรวบรวมข้อมูลเพศภาวะในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ทั้งในระหว่างขั้นตอนการออกแบบ การนำไปใช้ และการติดตามและประเมินผลของโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด
- ให้ออกสแกสตรีในการเข้าถึงบริการทางการเงินต่างๆ เช่น สินเชื่อ เงินฝากออมทรัพย์ การส่งเงิน และแผนประกัน เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีทุกคนสามารถขยายโครงการริเริ่มด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้
- ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการศึกษาของสตรี ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาทักษะด้านการตลาด การค้า และธุรกิจของสตรี
- จัดให้มีการฝึกอบรมความเป็นผู้นำเพื่อเสริมสร้างและส่งเสริมให้เสียง และความเป็นผู้นำของผู้หญิงได้รับการยอมรับ
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้หญิงและผู้ชายมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน ในกระบวนการตัดสินใจทั้งหมด
- ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ของอาเซียนเพื่อสนับสนุนการบูรณาการเรื่องเพศภาวะ

3.2.1 ปศุสัตว์

- ภาคย่อยด้านปศุสัตว์มีส่วนสำคัญต่อผลผลิตของประเทศ การจ้างงาน และความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียน แม้ว่าความสำคัญสัมพัทธ์จะแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐสมาชิกอาเซียน คณะทำงานอาเซียนด้านปศุสัตว์ (ASWGL) ได้รับการจัดตั้งขึ้นภายใต้ความร่วมมืออาเซียนในด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนา “มาตรฐานอาเซียนด้านปศุสัตว์สำหรับการให้วัคซีน แนวทางปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์ที่ดี และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในหมวดย่อย” ในประชาคมอาเซียน ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ สัตว์ปีกและเนื้อหมู แม้ว่าภาคการผลิตจะเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่โดยรวมแล้ว ภูมิภาคนี้ก็เป็นผู้นำเข้าสู่สิทธิทั้งเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากนม

มีเพียงประเทศไทยเท่านั้นที่ เป็นผู้ส่งออกเนื้อสุทริรายใหญ่ (ส่วนใหญ่เป็นเนื้อไก่) อย่างไรก็ตาม ในกรณีของเนื้อสัตว์ การนำเข้ามีเพียงเล็กน้อย (ประมาณ 5%) แต่การบริโภคในอัตราส่วนนี้มีแนวโน้มจะสูงขึ้น การขยายตัวของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ส่งผลให้มีการนำเข้าอาหารสัตว์เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งของการเกษตรในผลผลิตมวลรวมของรัฐสมาชิกอาเซียนที่ค่อนข้างก้าวหน้าเริ่มลดลง ในขณะที่ส่วนแบ่งของปศุสัตว์ในการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยรวมแล้วในรัฐที่กำหนดว่า มีการผลิตและการแปรรูปในขนาดที่เข้มข้นและใหญ่ขึ้น ส่วนในรัฐสมาชิกพัฒนาน้อยกว่า ยังคงมีการทำปศุสัตว์รายย่อยอยู่มากและมีบทบาทสำคัญในการบรรเทาความยากจน สร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและโภชนาการ และความเท่าเทียมกันทางเพศในประเทศเหล่านั้นอยู่

- เป็นที่คาดการณ์ว่าประมาณร้อยละ 50-85 ของการผลิตปศุสัตว์ทั้งหมดใน AMS เป็นการดำเนินการของเกษตรกรรายย่อย จำนวนร้อยละของการผลิตปศุสัตว์นี้ แตกต่างกันไปในแต่ละและระหว่างประเทศ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ในระดับเกษตรกรรายย่อย ระบบการผลิตส่วนใหญ่ยังเป็นแบบยังชีพหรือวิสาหกิจที่มุ่งเน้นตลาดขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรอาหารสัตว์ในครัวเรือนและแรงงาน ระบบมักมีการผลิตที่ไม่ดีนัก ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการให้อาหาร ทำความสะอาด และการจัดการปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงสุกร สัตว์ปีก และสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็กไว้หลังบ้าน นอกเหนือจากการทำงานประจำวันอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสตรีในการเลี้ยงดูบุตร สิ่งต่างจากภูมิภาคอื่น ๆ คือ ผู้หญิงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีส่วนร่วมในกาช่วยขายผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อสด ผู้ชายส่วนใหญ่มีหน้าที่ซื้อปัจจัยการผลิตในฟาร์ม การซื้อขายปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ และจัดการกับสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น วัวและควาย ผู้ชายจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นหากเป็นการทำการเกษตรแปลงใหญ่หรือเลี้ยงฝูงสัตว์จำนวนมาก
- ประเด็นทางเพศภาวะที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ทั่วอาเซียนมีความคล้ายคลึงกันมาก โดยมีปัจจัยผันแปรบางข้อที่ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมและประเพณี ข้อจำกัดหลักที่ผู้หญิงต้องเผชิญในระบบการผลิตและการตลาดปศุสัตว์ ได้แก่ (บางส่วนเท่านั้น):
 - การเข้าถึงบริการส่งเสริม สินเชื่อ เทคโนโลยี การฝึกอบรม และข้อมูลได้น้อย
 - การไม่สามารถควบคุมการตัดสินใจที่บ้าน ชุมชน และท้องถิ่น ระดับสถาบัน
 - การไม่สามารถควบคุมรายได้และทรัพย์สินของตนเอง และต้องมอบรายได้ส่วนใหญ่ให้กับผู้ชาย ซึ่งบ่อยครั้ง ซึ่งไม่ได้ให้เงินมาลงทุนเพื่อเติมในครัวเรือน

- การไม่สามารถเข้าถึง ควบคุม หรือถือกรรมสิทธิ์ในทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่ดิน
- การเข้าถึงตลาดได้น้อย
- มีความเสี่ยงที่สูงขึ้นที่จะติดโรคที่เกิดจากอาหารและจากสัตว์สู่คน เนื่องจากเป็นผู้ดูแลผลิตภัณฑ์จากสัตว์ดิบเป็นหลัก
- ในขณะที่ฝ่ายหญิงเป็นผู้ดูแลปศุสัตว์เป็นหลัก ฝ่ายชายมักจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมการฝึกอบรม พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม/ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ฯลฯ ในกระบวนการนี้ ผู้ชายจึงสามารถเข้าถึงความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ แต่มักจะไม่แบ่งปันกับผู้หญิง ส่งผลให้การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเป็นไปได้ไม่ดี การที่มีตัวแทนสตรีน้อยมาก ในสถาบันทางสังคมในท้องถิ่นและกลไกการให้บริการของรัฐบาลและหน่วยงานพัฒนาเอกชน ยังทำให้การเข้าถึงความรู้และบริการสำหรับผู้หญิงในชนบทยิ่งทำได้ยากมาก จากสาเหตุที่สตรีมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย จึงไม่สามารถที่จะเข้าถึงสินเชื่อ ส่งผลให้มีข้อจำกัดมากมายหากต้องการขยายกิจกรรมของตนให้กว้างขึ้นหรือใหญ่ขึ้น ดูเหมือนว่าผู้หญิงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีความสามารถในการเจรจาต่อรองในตลาดได้หลากหลายมากกว่าภูมิภาคอื่น โดยขึ้นอยู่กับสถานที่ ประเพณี และวัฒนธรรม แต่อย่างไรก็ตาม ในประเด็นของการเข้าถึงตลาดนั้น ผู้หญิงในชนบทยังต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลายประการ เนื่องจากระดับการรู้หนังสือและทักษะทางการตลาดที่ต่ำกว่า รวมถึงข้อจำกัดในการออกนอกบ้าน (ธรรมเนียมปฏิบัติที่ห้ามไม่ให้หญิงออกจากบ้าน หรือมีทักษะการขับรถไม่ดีนัก) ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อเพิ่มโอกาสให้สตรีได้เข้าถึงและมีอำนาจต่อรองในตลาดเพิ่มขึ้น
- ผู้ชายได้สิทธิ์ในการควบคุมรายได้และทรัพย์สินอันได้มาจากปศุสัตว์มากกว่าผู้หญิง ส่งผลให้โอกาสที่ผู้หญิงจะได้รับอิสรภาพทางเศรษฐกิจภายในครอบครัวลดลง ในบางครั้ง ผู้ชายยังใช้รายได้จากปศุสัตว์ในทางที่ผิด และไม่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการตัดสินใจ ไม่เพียงแต่ในระดับครัวเรือน แต่ในระดับชุมชนด้วย การให้โอกาสในการตัดสินใจที่ดียิ่งขึ้น จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยมากขึ้นเพื่อให้ผู้หญิงมีทางเลือกที่เท่าเทียมกับผู้ชาย เมื่อมีการเกิดขึ้น/การกลับมาของโรคในสัตว์สู่คน ผู้หญิงมีความเสี่ยงต่อโรค (เช่น โรคบรูเซลลา วัณโรค) มากขึ้น เนื่องจากมีการดูแลปศุสัตว์อย่างใกล้ชิด ภายใต้การจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อให้ความปลอดภัยทางชีวภาพที่ไม่ดีพอ และหน้าที่ที่ต้องจัดการ/เตรียมผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ดิบ

- จากข้อมูลของ FAO มีความท้าทายหลักเจ็ดประเภทที่เกษตรกรรายย่อย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่เป็นหญิงต้องเผชิญ คือ การเข้าถึงและการควบคุมทรัพยากรธรรมชาติ การกระจายบทบาทและความรับผิดชอบตามเพศและอายุ การเข้าถึงเทคโนโลยี บริการฝึกอบรมและกิจกรรมส่งเสริม การเข้าถึงบริการทางการเงิน การเข้าถึงตลาด การมีส่วนร่วมและอำนาจการตัดสินใจ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (FAO 2013)
- แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (SPA) สำหรับความร่วมมือของอาเซียนด้านปศุสัตว์ (SPA for ASEAN Cooperation in Livestock) ปี 2016-2020 ยุทธศาสตร์หลักต้น 4 คือ สนับสนุนปศุสัตว์รายย่อยเพื่อการบรรเทาความยากจน โภชนาการที่ดีขึ้น ความมั่นคงด้านอาหาร และความเท่าเทียมกันทางเพศ รวมถึงบางกิจกรรมที่เน้นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ประเด็นทางเพศภาวะต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาตามความท้าทายเจ็ดประเภทของ FAO เมื่อกำหนดนโยบาย/แผนงานภายใต้แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ สำหรับความร่วมมือของอาเซียนด้านปศุสัตว์ พ.ศ. 2559 - 2563:
- เสริมสร้างทักษะทางเทคนิคของสตรีโดยอำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงสัตว์ การประมงผล และการตลาดผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมในหมู่บ้านและชุมชนชนบทขนาดเล็กด้วย
- ให้โอกาสแก่สตรีในการเข้าถึงบริการทางการเงินต่างๆ เช่น สินเชื่อ เงินฝากออมทรัพย์ การส่งเงิน และแผนประกัน เพื่อเปิดโอกาสให้ได้มีการขยายการผลิตปศุสัตว์
- ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการศึกษาของสตรี ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาทักษะด้านการตลาด การค้า และธุรกิจของสตรี
- จัดให้มีการฝึกอบรมความเป็นผู้นำเพื่อเสริมสร้างและให้เสียงแก่ผู้หญิง ส่งเสริมความเป็นผู้นำในสหกรณ์เกษตรกรและองค์กรผู้ผลิต
- รับทราบมิติทางเพศภาวะด้านความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เช่น การสัมผัสกับโรคจากสัตว์สู่คน เช่น โรคไข้หวัดนกที่มีความรุนแรงสูง (H5N1) และอันตรายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเนื้อดิบและผลิตภัณฑ์จากนม

3.2.2 พืชผล

คณะทำงานด้านพืชผลอาเซียนรายสาขา (ASWGC) เป็นหนึ่งในหน่วยงานย่อยภายใต้ SOM-AMAF ที่กำกับดูแลความร่วมมืออาเซียนในภาคย่อยด้านพืชผล มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาในภาคย่อยนี้ ASWGC ได้ดำเนินกิจกรรมและโครงการตามวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ซึ่งสะท้อนให้เห็นในแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (SPA) ว่าด้วยพืชผล มีการดำเนินกิจกรรม/โครงการจำนวนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จ และหลายกิจกรรมกำลังดำเนินการต่อเนื่องผ่านการจัดเครือข่าย ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากคู่สนทนาและการพัฒนา ขอบเขตของ ASWGC ครอบคลุม: i) กรอบนโยบาย ii) การค้าสินค้าโภคภัณฑ์พืชผลภายในและนอกอาเซียน iii) การควบคุมศัตรูพืชและโรคพืช iv) การพัฒนามาตรฐานและการส่งเสริม v) การปกป้องสิ่งแวดล้อมในการผลิตพืชผล และ vi) ความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหารและโภชนาการ

บทบาทที่เพิ่มขึ้นของผู้หญิงในระบบอาหารและพืชผลทำให้สามารถเป็นผู้เล่นและหุ้นส่วนที่สำคัญในกระบวนการนี้ ในอาเซียน มีผู้หญิงอยู่ในแรงงานภาคการเกษตรมากกว่า 50%

เกษตรกรทั้งหญิงและชายมีบทบาทที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการผลิตพืชผล

แต่หากเทียบกับฉากหลังของโอกาสทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

การแบ่งแยกงานตามเพศภาวะอาจเปลี่ยนไป

เกษตรกรหญิงและชายมักมีเกณฑ์ที่แตกต่างกันในการเลือกพืชผลและพันธุ์พืชและกิจกรรมต่างๆ เช่น

การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการแปรรูป

เกณฑ์เหล่านี้อาจขึ้นอยู่กับความแตกต่างในรสชาติ ลักษณะการจัดเก็บ เวลาที่ใช้ในการเตรียมอาหาร

ข้อกำหนดด้านแรงงาน และความสามารถทางการตลาด ผู้หญิงมักไม่ได้ครอบครองที่ดิน มีสิทธิในทรัพยากร

หรือการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ที่ดิน การเงิน ข้อมูล บริการส่งเสริม และเทคโนโลยี

การปิดช่องว่างทางเพศภาวะในการเข้าถึงและการใช้ทรัพยากร และบริการที่มีประสิทธิผล

จะช่วยปลดล็อกศักยภาพการผลิตทางการเกษตรของผู้หญิง และเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอย่างมาก

การศึกษาเกี่ยวกับช่องว่างผลผลิตระหว่างเกษตรกรชายและหญิงให้ค่าประมาณของช่องว่างไว้ที่ 20-30% โดยเฉลี่ย

และส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะผู้หญิงใช้ปัจจัยการผลิตน้อยกว่า ตามการประมาณการของ FAO

ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการรับประกันการเข้าถึงปุ๋ย เมล็ดพืช และเครื่องมือการเกษตรสำหรับผู้หญิงอย่างเท่าเทียมกัน

สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรทั้งหมดในประเทศกำลังพัฒนาได้ประมาณ 2.5 ถึง 4 เปอร์เซ็นต์

ซึ่งส่งผลให้จำนวนผู้หิวโหยลดลงระหว่าง 100 ล้านและ 150 ล้าน (FAO, พ.ศ. 2554)

ประเด็นทางเพศภาวะดังต่อไปนี้ควรพิจารณาเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมภายใต้ SPA

เพื่อความร่วมมือในอาเซียนด้านพืชผล 2016-2020:

- ดำเนินการวิเคราะห์เพศภาวะภายในโครงการ โปรแกรม และนโยบายทั้งหมดเพื่อประเมินความหมาย และประโยชน์ของเทคโนโลยีและแนวทางปฏิบัติของการเกษตรที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (CSA) สำหรับชายและหญิง
- ให้การสนับสนุนโดยเฉพาะแก่สตรีที่เป็นผู้นำ SMEs และสหกรณ์ในการปรับปรุงผลิตภาพ เทคโนโลยี และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดโลก และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- ให้การฝึกอบรมแก่ทั้งผู้หญิงและผู้ชายเกี่ยวกับเทคโนโลยีและการปฏิบัติ CSA และการรับรู้เรื่องเพศ
- อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงที่ดินและสินเชื่อของสตรี โดยการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและแนวปฏิบัติในท้องถิ่น
- เพิ่มขีดความสามารถของสมาชิกหญิงและชายในองค์กรเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับภาคเอกชนได้

3.2.3 การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ภาคการประมงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน หกประเทศในอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ไทย และมาเลเซีย เป็นกลุ่มประเทศที่ผลิตปลาอันดับต้น ๆ ของโลก ในขณะที่สี่ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนาม เป็นกลุ่มประเทศที่ผลิตสาหร่ายอันดับต้น ๆ ของโลก มีการจ้างงานประมาณ 60 ล้านคนในบริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับการประมง เช่น การผลิตเรือ การผลิตอุปกรณ์ตกปลา การแปรรูปปลา และการตลาด เป็นที่น่าทึ่งที่การบริโภคปลาต่อหัว ในภูมิภาคอาเซียน (33.4 กก./ปี) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก (19.2 กก./ปี) และประมาณ 38% ของโปรตีนจากสัตว์ที่บริโภคในภูมิภาคนี้มาจากปลา ซึ่งเน้นย้ำถึงความสำคัญของการประมงใน ความมั่นคงทางโภชนาการและอาหารในภูมิภาค คณะทำงานด้านการประมงรายสาขาของอาเซียน (ASWGFI) ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลการระบุ การกำหนด การติดตาม และการรายงานความร่วมมือด้านการประมงระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน

แนวทางปฏิบัติเพื่อการประมงรายย่อยที่ยั่งยืน (SSF) ได้นำประเด็นเรื่องเพศภาวะ รวมถึงประเด็นความเท่าเทียมทางเพศและความเสมอภาครวมไว้เป็นหนึ่งในหลักการชี้แนะ 13 ประการของแนวทาง และยังได้มีการพิจารณาเรื่องเพศภาวะในส่วนรายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประมงที่รับผิดชอบและการพัฒนาที่ยั่งยืน (FAO 2015) แนวทางปฏิบัติ SSF ตระหนักดีว่าแรงงานประมงหญิงและชายมักถือว่ามีคุณค่าต่างกันเนื่องมาจากแนวคิดเชิงวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ โดยที่งานของผู้หญิงมักไม่ได้ถูกนำมานับว่าเป็นงาน และไม่ได้รับการพิจารณาในแนวทางการกำกับดูแลการประมง แม้จะมีความสำคัญต่อการประมงรายย่อยก็ตาม นอกจากนี้ แนวทางปฏิบัติยังรับทราบถึงความเป็นศูนย์กลางของประเด็นเพศภาวะกับประเด็นอื่นๆ ที่ตัดทับซ้อนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นสิทธิมนุษยชนและความเป็นอยู่ที่ดี ประเด็นความมั่นคงด้านอาหาร และประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางปฏิบัติยังชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างทางเพศภาวะในการใช้อำนาจและการตัดสินใจในบริบทการประมงขนาดเล็กมีอยู่อย่างไร และความแตกต่างเหล่านั้นส่งผลอย่างไรต่อการกำกับดูแลการประมงรายย่อยอย่างยุติธรรม และยั่งยืน

การแทรกแซงโดยเข้าไปจำกัดบทบาทของสตรีในระบบการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยพิจารณาจากบทบาทด้านการเจริญพันธุ์และเศรษฐกิจที่มีอยู่ กลับอาจทำให้สตรีต้องตกอยู่ในสภาพเดิมที่เป็นอยู่ ซึ่งอาจเป็นภาวะที่ไม่เท่าเทียมกันอย่างมากสำหรับผู้หญิงพื้นเมืองและในชนบท

ประเด็นทางเพศภาวะต่อไปนี้ควรพิจารณาเมื่อดำเนินแผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านประมง (SPA for ASEAN Cooperation in fisheries) พ.ศ. 2559-2563:

- ส่งเสริมสตรีในการจัดการประมงชุมชนโดยการเสริมสร้างขีดความสามารถในประเด็นทางเทคนิคและกฎหมายต่างๆ
- ดำเนินการให้ชาวประมงเข้าถึงทรัพยากรที่ต้องใช้ในการประมง ตลาด การเงิน และการตลาด
- ส่งเสริมให้มีการจ่ายเงินที่เท่าเทียมกันสำหรับแรงงานประมง
- ให้การสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถของสหภาพและองค์กรสตรีผ่านกลไกการจัดสรรทรัพยากรและโดยการเพิ่มความรับผิดชอบของสตรีในการจัดการ
- ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เฉพาะบนบกและปลายน้ำ เช่น การผลิตเมล็ดพันธุ์ การรวบรวมและการแปรรูปอาหารสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

- ติดตามการเปลี่ยนแปลงในการจัดการทรัพยากรเพื่อประเมินขอบเขตที่รอบการทำงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีอยู่ส่งเสริมสิทธิเสรี เสี่ยง การเรียกร้อย และโอกาสของผู้หญิงที่ทำงานในการประมง เพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของการปรับเปลี่ยนการช่วยเหลือ
- สนับสนุนให้มีการวิจัยเรื่องเพศภาวะในภาคการประมง

3.2.4 ป่าไม้

ผืนป่ามีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ป่าอื่น ๆ และแม้ให้ที่อยู่อาศัยแก่ผู้คนจำนวนน้อย แต่เป็นกลุ่มประชากรที่สำคัญในอนุภูมิภาค นอกจากนี้ ป่ายังทำให้เกิดการจ้างงานด้านการผลิตเครื่องเรือนและผลิตภัณฑ์ไม้อื่น ๆ รวมทั้งทำให้มีการคุ้มครองจัดการพื้นที่สงวนและการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูก ป่าไม้มีความสำคัญต่อคนในท้องถิ่น ชนพื้นเมือง และชนบท เนื่องจากเป็นแหล่งอาหาร พลังงาน และที่พักพิงแก่คนนับล้านในภูมิภาคอาเซียน

เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านป่าไม้ (ASOF) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบประสานความร่วมมือด้านป่าไม้ในอาเซียน ASOF ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ของความร่วมมือว่า "เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้ได้รับการจัดการอย่างยั่งยืนในระดับภูมิภาค เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน" เป้าหมายของภาคป่าไม้ในอาเซียนคือ "ส่งเสริมการจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืนสำหรับการผลิตสินค้าและบริการจากป่าอย่างต่อเนื่อง อย่างสมดุล และรับประกันว่าป่าไม้ได้รับความคุ้มครองและมีการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากป่าให้สอดคล้องกับความยั่งยืน ทั้งเชิงสังคมและนิเวศวิทยา"

ทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีผู้คนราว 300 ล้านคนอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท และมากกว่า 70 ล้านคนที่ต้องพึ่งพาอาศัยป่าเพื่อการดำรงชีวิต เพื่อโภชนาการของตน และเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร ผู้ชายและผู้หญิงมักใช้และพึ่งพาผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ใช่ไม้ในลักษณะที่แตกต่างกัน โดยผู้หญิงมักพึ่งพาผลิตภัณฑ์เหล่านี้มากกว่า ผู้หญิงเข้าไปมีส่วนร่วมในภาคป่าไม้ในหลาย ๆ ด้าน อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดการวนเกษตร การจัดการลุ่มน้ำ การปรับปรุงต้นไม้ และการปกป้องป่าไม้ ผู้หญิงเป็นสัดส่วนที่สำคัญยิ่งของกำลังแรงงานในอุตสาหกรรมป่าไม้ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานเรือนเพาะชำต้นไม้ แต่ก็ยังทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกมาก ตั้งแต่การตัดไม้จนถึงการแปรรูปไม้

แม้ว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างมากในภาคป่าไม้

แต่บทบาทของผู้หญิงยังไม่ได้รับการยอมรับหรือได้รับการบันทึกเป็นเรื่องราวอย่างสมบูรณ์

โดยค่าจ้างและสภาพการทำงานของผู้หญิงมักจะด้อยกว่าชายอยู่เสมอ นอกจากนี้

ผู้หญิงยังไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเท่าเทียมกับผู้ชายในการกำหนด การวางแผน และการดำเนินการตามนโยบายป่าไม้

นอกจากนี้ การตัดไม้ทำลายป่ายังส่งผลกระทบต่อเพศภาวะอีกด้วย โดยสำหรับผู้ชาย

การตัดไม้ทำลายป่าอาจทำให้สูญเสียรายได้ ในขณะที่สำหรับผู้หญิง อาจเป็นการเพิ่มภาระแรงงาน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ต้องเพิ่มขึ้นในการหาและเก็บพืช

การกำหนดค่าทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และกฎหมาย

สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้หญิงและผู้ชายในการควบคุมทรัพยากรป่าไม้และที่ดินในครอบครอง

แม้ว่าผู้หญิงจะมีสิทธิเป็นเจ้าของป่าไม้

แต่อาจไม่สามารถเข้าถึงโอกาสในการสร้างรายได้จากป่าไม้อย่างเท่าเทียมกับชาย โดยทั่วไปแล้ว

ผู้หญิงอาจเข้าถึงผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ได้ทำจากไม้ (NTFP) ได้ แต่มักเข้าถึงทรัพยากรไม้ ไม่ได้

ผลิตภัณฑ์ไม้มักจะเป็นพื้นที่ของผู้ชาย และเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีค่าที่สุดในเชิงพาณิชย์ในป่าส่วนใหญ่

ความแตกต่างทางเพศภาวะนี้มีนัยสำคัญสำหรับการจัดการป่าไม้และโครงสร้างเชิงอำนาจตามเพศภาวะในชุมชน

การศึกษาที่ดำเนินการโดยธนาคารโลกพบว่า

การให้ผู้หญิงได้มีสิทธิมีเสียงมากขึ้นในการจัดการป่าไม้สามารถพัฒนาการอนุรักษ์ป่าได้อย่างมีนัยสำคัญ

(ธนาคารโลก พ.ศ. 2555)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งคือ ชุมชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่า ซึ่งต้องพึ่งพาป่าเพื่อความอยู่รอด

ธนาคารโลกประมาณการว่ามีชนเผ่าพื้นเมืองที่ต้องพึ่งพาป่าประมาณ 60 ล้านคน

แต่นักวิจัยเชื่อว่าตัวเลขนี้เป็นการประเมินต่ำไป (TauliCorpuz, พ.ศ. 2554)

ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) ตระหนักถึงความสำคัญของที่ดิน ดินแดน

และทรัพยากรสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองอย่างเต็มที่ ทั้งนี้

ได้มีการเน้นย้ำสิทธินี้เพิ่มเติมโดยรับรองสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองในการให้ความยินยอมล่วงหน้าโดยเสรี (Indigenous

Peoples Right to Free Prior and Informed Consent - FPIC)

ว่าเป็นข้อกำหนดในการปกป้องสิทธิของเราในที่ดิน ดินแดน และทรัพยากรของเรา

และสิทธิในการกำหนดตนเองของเรา หญิงชาวพื้นเมืองมีความเสี่ยงมากที่สุดที่จะได้รับผลกระทบ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและยังส่งผลกระทบต่อความสำคัญของความรู้ ค่านิยม

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

และการปฏิบัติแบบดั้งเดิมของหญิงเหล่านั้นและความจำเป็นในการร่วมกันสร้างสิ่งที่เหลืออยู่เพื่อส่งเสริมความยืดหยุ่นของชุมชน ทั้งสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

ประเด็นทางเพศภาวะต่อไปนี้ควรพิจารณาเมื่อดำเนินแผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านป่าไม้ (SPA for ASEAN Cooperation in Forestry) พ.ศ. 2559-2563

1. ส่งเสริมให้รัฐสมาชิกกำหนดนโยบายป่าไม้ที่ตอบสนองต่อเพศภาวะ ทั้งในการดำรงตำแหน่ง สิทธิในการเข้าถึง การเป็นเข้ารับการอบรมเมื่อมีโอกาสเสริมสร้างขีดความสามารถ
2. ริเริ่มจัดเสวนาและจัดการประชุมปรึกษาหารือในระดับชาติและระดับภูมิภาค เพื่อหารือเกี่ยวกับประเด็นทางเพศภาวะที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาช่องว่างในเชิงนโยบาย และแนวปฏิบัติด้านป่าไม้ที่มีอยู่
3. เข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรชุมชน สถาบันของรัฐ และเครือข่ายสตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่ามีแนวทางที่ครอบคลุมในการพัฒนาและการดำเนินการตามนโยบายป่าไม้ที่ตอบสนองต่อเพศภาวะ
4. จัดสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องเพศภาวะ สำหรับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ รวมทั้งผู้มีอำนาจตัดสินใจและกรรมการนโยบาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเกี่ยวข้องของสตรีในนโยบายและแผนงานด้านป่าไม้
5. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสมรรถนะของสถาบันต่าง ๆ ที่ทำงานในประเด็นเพศภาวะ และผู้ประสานงานที่ทำงานด้านเพศภาวะภายในสถาบันเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในระดับที่สำคัญในการหารือเกี่ยวกับป่าไม้ รวมทั้งกระบวนการทบทวนนโยบายและการพัฒนา
6. ส่งเสริมการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงสร้างการจัดการที่มีอยู่ เพื่อสอบถามความไม่สมดุลของอำนาจทางเพศและเพื่ออำนวยความสะดวก สร้างสถาบันป่าไม้ที่มีความสมดุลทางเพศภาวะมากขึ้น ประเด็นนี้เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเพิ่มบทบาทของผู้หญิงในเรื่องความเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่าง ๆ
7. วิเคราะห์แนวโน้มการจ้างงานระหว่างชายและหญิง โดยเฉพาะร้อยละของผู้หญิงที่มีการศึกษาเกี่ยวกับป่าไม้ ตลอดจนอัตราการสรรหา และการรักษาให้ผู้หญิงคงทำงานอยู่ในภาคป่าไม้

8. ประกันการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน (เช่น การจ่ายเงินเพื่อค่าบริการด้านสิ่งแวดล้อม) ระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ในกรณีที่เกี่ยวข้อง
9. ส่งเสริมให้สตรีมีศักยภาพในการเข้าร่วมโครงการฟื้นฟู/ฟื้นฟูพื้นที่ป่า
10. ติดตามนโยบายป่าไม้ผ่านมุมมองเรื่องเพศภาวะในกรอบการกำกับดูแลป่าไม้ที่เกิดขึ้นใหม่

3.2.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเสี่ยงสูงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่รวมทั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระจุกตัวอยู่ตามแนวชายฝั่ง

ภูมิภาคนี้พึ่งพาการเกษตรเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมาก มีการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้สูง และระดับความยากจนขั้นรุนแรงยังคงสูงอยู่

ผู้หญิงในประเทศกำลังพัฒนามีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยิ่ง

เนื่องจากต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นในการดำรงชีวิตตลอดเวลา

ผู้หญิงต้องรับผิดชอบเรื่องการจัดหาน้ำ อาหาร และเชื้อเพลิงเพื่อทำอาหารและทำความร้อน

และต้องเผชิญกับความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้หญิงไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียม

และไม่ได้รับการยอมรับในกระบวนการตัดสินใจเท่ากับชาย โดยเดินทางได้อย่างจำกัดในพื้นที่ชนบท

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องระบุกลยุทธ์ที่คำนึงถึงเพศภาวะซึ่งอาจแก้ไขวิกฤตการณ์เหล่านี้สำหรับผู้หญิงได้

ผู้หญิงและผู้ชายมีการเข้าถึงทรัพยากรที่แตกต่างกัน (ที่ดิน สินเชื่อ เทคโนโลยีการเกษตร ฯลฯ) เพื่อ

รับมือกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่ที่ผู้หญิงมีทรัพยากรน้อยกว่าผู้ชาย

ผู้หญิงจะยังมีความเสี่ยงและถูกบ่อนทำลายความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

มาตรการปรับตัวและบรรเทาผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (เช่น กลไกการคุ้มครองทางสังคม

แผนประกันตามสภาพอากาศ การพยากรณ์อากาศตามฤดูกาล

และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้หรือการกักเก็บคาร์บอนในดิน) มักไม่คำนึงประเด็นทางเพศภาวะ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่คำนึงถึงข้อจำกัดของสตรีในการเข้าไปมีส่วนร่วมในมาตรการเหล่านี้

ผู้หญิงมักเผชิญกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นในการรับมือกับภัยธรรมชาติและมักมีภาระงานที่เพิ่มขึ้นจากผลกระทบของการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ถึงแม้ว่าผู้หญิงเหล่านี้จะมีความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องของท้องถิ่น

และมักทำหน้าที่จัดการทรัพยากรธรรมชาติรอบตัว แต่มักจะถูกมองข้ามเมื่อมีการตัดสินใจใด ๆ

เกี่ยวกับการดำเนินการด้านสภาพอากาศ

ประเทศสมาชิกในการประชุมประจำปีของสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP23) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 6-17 พฤศจิกายน 2560 ที่เมืองบอนน์ ประเทศเยอรมนี ได้รับรองแผนที่เส้นทาง (roadmap) ใหม่มาใช้

เพื่อบูรณาการประเด็นความเท่าเทียมทางเพศและการส่งเสริมศักยภาพของสตรี ทั้งในวาทกรรมและการดำเนินการทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดทำ

“แผนปฏิบัติการความเท่าเทียมกันทางเพศ” (Gender Action Plan) ได้รับการเห็นชอบจากภาคีในการประชุม COP22 เพื่อสนับสนุนบทบาทของสตรีในการดำเนินการด้านสภาพอากาศ

เป้าหมายของแผนปฏิบัติการความเท่าเทียมกันทางเพศ คือ เพื่อผลักดันให้

ผู้หญิงสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

และผู้หญิงและผู้ชายได้เป็นตัวแทนอย่างเท่าเทียมกันในทุกด้านของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แผนปฏิบัติการความเท่าเทียมกันทางเพศ ได้กำหนดกิจกรรมที่มีความสำคัญ อันจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ไว้ทั้งหมดทำประเด็นด้วยกัน

- การเพิ่มความรู้และความสามารถของสตรีและบุรุษโดยจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- เพิ่มการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมและมีความหมายของสตรีในคณะผู้แทนระดับชาติ
- เสริมแนวความคิดการบูรณาการประเด็นเพศภาวะ - เช่น ดูแลเรื่องความเปราะบางของสตรี ต่อภัยธรรมชาติ รวมถึงการทำความเข้าใจบทบาทของสตรีในด้านการเกษตร และการผลิตอาหาร และการสนับสนุนผู้ประกอบการสตรีในภาคพลังงาน—ในทุกด้านการทำงานของทุกภาคีในอนุสัญญา
- เพิ่มทรัพยากรทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่ให้ความสำคัญกับประเด็นเพศภาวะ และสะท้อนความต้องการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
- ปรับปรุงการติดตามการดำเนินการในการตัดสินใจเกี่ยวกับเพศภาวะ

คณะทำงานอาเซียนว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (AWGCC)

จัดตั้งขึ้นเพื่อกำกับดูแลการดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในพิมพ์เขียวประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC Blueprint) หนึ่งในวัตถุประสงค์ของพิมพ์เขียว ASCC 2025 นี้ คือการร่วมสร้างชุมชนที่มีภูมิคุ้มกัน และมีความสามารถในการปรับตัวและรับมือที่เพิ่มขึ้นกับความเปราะบางทางสังคมและเศรษฐกิจ ภัยพิบัติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตลอดจนภัยคุกคามและความท้าทายที่เกิดขึ้นใหม่

ประเด็นทางเพศภาวะต่อไปนี้จะพิจารณาเมื่อนำ ASCC Blueprint 2025 ไปใช้งาน

- ดำเนินการวิเคราะห์เชิงลึกและแสวงหาหลักฐานประจักษ์เกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายในภาคส่วนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ และกลยุทธ์ของทั้งสองฝ่ายในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- บูรณาการมุมมองทางเพศภาวะตลอดโครงการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อจะได้อย่างสามารถตอบสนองต่อความต้องการและสิ่งที่มีความสำคัญอันดับต้น ๆ สำหรับทั้งผู้หญิงและผู้ชายอย่างมีประสิทธิภาพ
สนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และอย่างมีความหมายของสตรีในทุกกิจกรรม เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่มีความเท่าเทียมกันทางเพศ
- ดำเนินการลดผลกระทบและส่งเสริมการปรับตัว เพื่อจัดการกับแหล่งที่มาของความเปราะบางทางเพศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความยากจน
- บูรณาการมุมมองทางเพศภาวะเข้าไปในกลไกและกลยุทธ์ทางการเงิน
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

3.2.6 ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

อาเซียนพยายามสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารสำหรับภูมิภาค เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในตลาดโลกและผลกระทบต่อภาคการเกษตรและป่าไม้ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในภาคส่วนเหล่านี้ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการฮานอย (HPA) และแผนต่อเนื่อง คือ แผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (VAP) ด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ได้เรียกร้องให้

“ส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารและความสามารถในการแข่งขันระดับโลกของผลิตภัณฑ์อาหาร การเกษตร และป่าไม้ของอาเซียน โดยใช้การพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิต และโดยการส่งเสริมการค้าภายในและนอกอาเซียน รวมทั้งการลงทุนมากขึ้นในภาคเอกชนในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้”

ความไม่มั่นคงด้านอาหารและโภชนาการเป็นปัญหาด้านความยุติธรรมทางเพศภาวะ สถานะทางสังคมที่ต่ำและการไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรทำให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นผู้เสียเปรียบมากที่สุด ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการทางเศรษฐกิจที่ไม่เท่าเทียมกันทั่วโลก ซึ่งควบคุมระบบอาหาร และแนวโน้มของโลกเช่นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หลักฐานต่าง ๆ บ่งชี้ว่าความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ

กับความไม่มั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ความสัมพันธ์ทางเพศภาวะระหว่างชายและหญิงเป็นปัจจัยสำคัญเมื่อจะพิจารณาถึงความเปราะบางต่อความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะทุพโภชนาการ การเลือกปฏิบัติทางเพศในการจัดสรรทรัพยากรในครัวเรือน รวมถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการ อาจส่งผลให้มีภาวะทุพโภชนาการเพิ่มขึ้นในสตรีและเด็กหญิง ซึ่งอาจยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นในภาวะวิกฤต ความไม่มั่นคงทางอาหารในยามวิกฤตทำให้ความเปราะบางมากขึ้น ซึ่งยิ่งทำให้ปัญหาด้านความไม่มั่นคงด้านอาหารยิ่งเลวร้ายขึ้น

การวิเคราะห์โดยสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนา (IDS พ.ศ. 2557) ว่าด้วยเรื่องเพศภาวะและความมั่นคงด้านอาหาร เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ผู้ออกแบบนโยบายและโครงการความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ จะต้องก้าวไปให้ไกลกว่าการเข้มนมมองไปเฉพาะที่เสาหลักแรก ซึ่งก็คือ การสร้างหลักประกันว่าจะมีอาหารเพียงพอในประเทศยากจนผ่านยุทธศาสตร์ 'ระยะสั้น' ของความช่วยเหลือด้านอาหาร และยุทธศาสตร์ระยะยาวที่เน้นไปที่การส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร ซึ่งพึ่งพิงโมเดลทางอุตสาหกรรมและการเปิดเสรีทางการค้า ได้มีการกำหนด '4 เสาหลัก' ของความมั่นคงด้านอาหาร – การผลิตและการสำรองอาหารให้เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งอาหาร การใช้ประโยชน์ และการมีเสถียรภาพด้านอาหาร –ในการประชุมสุดยอดโลกว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารในปี 2552 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่มีประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาความไม่มั่นคงด้านอาหารที่ครอบคลุมมากขึ้น และสำหรับการแก้ไขปัญหาด้านนโยบายและการตอบสนองนโยบายที่ปัจจุบันมีไม่เพียงพอ ประเด็นทางเพศต่อไปนี้ควรพิจารณาเมื่อดำเนินการตามกรอบความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านอาหาร พ.ศ. 2558-2563

- ส่งเสริมความสอดคล้องระหว่างนโยบายเกี่ยวกับเพศภาวะ เกษตรกรรม โภชนาการ สุขภาพ การค้า และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านกระบวนการระดับชาติและระดับภูมิภาค
- ยอมรับและเคารพภูมิปัญญาในท้องถิ่นของเกษตรกร รวมถึงเกษตรกรสตรี เพื่อพัฒนาทางแก้ปัญหาด้านความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ซึ่งมีความเป็นธรรมทางเพศภาวะ
- พัฒนาแนวทางการผลิตอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น นิเวศเกษตร ที่ส่งเสริมการทำเกษตรแบบยั่งยืนและการเสริมสร้างพลังของสตรี

- ส่งเสริมการดำเนินการตามสิทธิของประชาชนทุกคนในอาหาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิสตรีในทรัพยากรอื่นๆ เช่น ที่ดิน ในระดับท้องถิ่น และ
- ชักชวนสมาชิกสหกรณ์เกษตรกรและ SMEs ทั้งชายและหญิงให้คัดค้านสถานการณ์ที่มีการกระจายอาหารอย่างไม่เท่าเทียมกัน

3.2.7 การบูรณาการประเด็นเพศภาวะเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้

- การปิด "ช่องว่างทางเพศภาวะ" ในการเกษตรอาจส่งผลให้ผลิตภาพโดยรวมสูงขึ้น รายงานของ FAO เรื่อง The State of Food and Agriculture 2010-2011 ระบุว่าผลผลิตที่มาจากสตรีอาจเพิ่มขึ้น ได้มากถึงร้อยละ 16 ถึง 20-30 หากสามารถปิดช่องว่างทางเพศภาวะในการเข้าถึงปัจจัยการผลิตทางการเกษตรได้ โดยอาจส่งผลให้ผลผลิตมวลรวมทางการเกษตรทั้งหมดในประเทศกำลังพัฒนาสูงขึ้นมากถึงร้อยละ 2.5 – 4 ซึ่งอาจทำให้จำนวนคนที่ต้องเผชิญหน้ากับความไม่มั่นคงด้านอาหารในโลกลดลงร้อยละ 12-17 (FAO, พ.ศ. 2554). ภายในบริบทนี้ การนำเรื่องเพศภาวะมาบูรณาการเข้ากับการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตรไม่เพียงแต่เป็นเรื่องจำเป็นจากมุมมองด้านสิทธิมนุษยชนเท่านั้น แต่ยังเป็นเงื่อนไขในอันดับแรกเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนในพื้นที่ที่ดำเนินการมาตรการทั้งหมด
- โปรแกรมห่วงโซ่คุณค่าที่ออกแบบด้วยหลักการความเท่าเทียมทางเพศสามารถกระตุ้นทั้งความสามารถในการแข่งขันและความเท่าเทียมทางเพศ และนำไปสู่การลดความยากจนในที่สุด การทำแผนภูมิความสัมพันธ์และบทบาททางเพศภาวะตลอดระยะห่วงโซ่คุณค่าเป็นสิ่งสำคัญ เหตุผลของการจัดทำกระบวนการนี้คือ จะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศภาวะที่มีอยู่ในบริบทของประเทศหนึ่ง กับผลิตภัณฑ์อาหาร การเกษตร และป่าไม้ที่มีเฉพาะในประเทศนั้น การดำเนินการควรรวมถึงการวางแผนที่มีการมีส่วนร่วมและผลประโยชน์ของชายและหญิงตลอดห่วงโซ่และระดับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดแบบแผนทางเพศภาวะ ในกิจกรรมต่าง ๆ ของห่วงโซ่คุณค่า พลวัตทางเพศภาวะมีความผูกพันอย่างแยกไม่ออกกับวัฏจักรการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่า กล่าวคือ ประสิทธิภาพของห่วงโซ่คุณค่าขึ้นอยู่กับความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิดและการทำงานร่วมกันในเชิงบวกระหว่างผู้

ร่วมดำเนินการทั้งหมด และผู้หญิงถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญตลอดห่วงโซ่คุณค่า แม้ว่ามักจะมีมองไม่เห็นหรือถูกมองข้ามไป

- กรอบงานห่วงโซ่คุณค่าที่มีความละเอียดอ่อนทางเพศ (Gender Sensitive Value Chain - GSVC) ของ FAO มุ่งเน้นไปที่ระดับบุคคลและพิจารณาถึงข้อจำกัดตามเพศภาวะ ซึ่งเป็นสาเหตุพื้นฐานของความรู้ประสิทธิภาพของห่วงโซ่คุณค่า จุดมุ่งหมายของ GSVC คือการระบุข้อจำกัดตามเพศภาวะในทุกโหนดของห่วงโซ่คุณค่า เช่น การมีส่วนร่วมในห่วงโซ่ การเข้าถึงและการควบคุมทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ และการเข้าถึงและการควบคุมผลประโยชน์ (FAO พ.ศ. 2559)
- ควรพิจารณาประเด็นทางเพศภาวะต่อไปนี้ เมื่อบูรณาการเพศสภาพเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร:
- ดำเนินการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของชายและหญิง ในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร
- ดูแลความจำเป็นที่จะต้องสร้างขีดความสามารถของผู้หญิงในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร
- สนับสนุนความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของผู้หญิง
- ส่งเสริมการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนด้วยตลาดที่เท่าเทียมทางเพศ
- ออกแบบกลไกการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน
- รวมผู้หญิงไว้ในการกำหนดปัญหาและแนวทางแก้ไข
- ให้โอกาสผู้หญิงในการเข้าถึงข้อมูลนำเข้าและข้อมูลการตลาด
- ช่วยเหลือกลุ่มสตรีในการซื้ออุปกรณ์เพื่อขยายการประมวลผล
- ช่วยเหลือผู้หญิงให้เอาชนะข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหวและอุปสรรคทางสังคม
- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสตรีเข้าร่วมสมาคมการค้ามากขึ้น
- สร้างความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมในการทำงาน/ พื้นที่ทำงานเพื่อสวัสดิภาพของผู้หญิงให้ดีกว่าเดิม

4. แผนยุทธศาสตร์และปฏิบัติการระดับภูมิภาค

4.1 การบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้

มีมุมมองทางเพศภาวะที่สำคัญในทุกด้านของอาหาร การเกษตร และการป่าไม้ ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในการเข้าถึงทรัพยากร ซึ่งรวมถึงที่ดิน สินเชื่อ บริการส่งเสริม จะต้องพิจารณาถึงข้อมูลและเทคโนโลยี ในการพัฒนานโยบาย อาหาร การเกษตรและป่าไม้ รวมทั้งโครงการและกิจกรรมต่างๆ ผู้หญิงเป็นกลุ่มคนยากจนในชุมชน ที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต และมีความเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมาก ผู้หญิงในพื้นที่ชนบทในประเทศกำลังพัฒนามีหน้าที่หลักในการจัดหาเงินเพื่อการบริโภค และพลังงานในครัวเรือนสำหรับการปรุงอาหารและการทำความร้อน และยังคงรับผิดชอบด้านความมั่นคงด้านอาหาร อีกทั้งเป็นผู้ได้รับผลกระทบหลักจากภัยแล้ง ปริมาณน้ำฝนที่ไม่แน่นอน และการตัดไม้ทำลายป่า สืบเนื่องจากบทบาทของผู้หญิงในสังคม การไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน และการเคลื่อนไหวที่จำกัด ผู้หญิงจึงได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติอย่างไม่สมสัดส่วนในหลายบริบท เช่น ในภาวะน้ำท่วม ไฟไหม้ และโคลนถล่ม จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องระบุยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงเพศภาวะในการตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ ด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

รัฐสมาชิกอาเซียนควรได้รับการสนับสนุนให้นำมุมมองด้านเพศภาวะไปผนวกกับนโยบายระดับชาติ บูรณาการกับแผนปฏิบัติการและมาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการดำเนินการวิเคราะห์เรื่องเพศภาวะอย่างเป็นระบบ

ดำเนินการรวบรวมและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเกณฑ์มาตรฐานที่มีการแยกแยะเพศภาวะ สร้างเครื่องมือเพื่อกระตุ้นให้มีความสนใจมุมมองทางเพศภาวะมากขึ้น

ควรได้มีการปรึกษาร่วมกับผู้หญิงและดึงผู้หญิงเหล่านั้นเข้ามาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ริเริ่มทำในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่บทบาทของกลุ่มสตรีและเครือข่ายมากขึ้น

4.2 กรอบยุทธศาสตร์การบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้

แนวทางการบูรณาการประเด็นเพศภาวะในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้

ได้ระบุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์โดยรวมดังนี้ “เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมนโยบาย โครงสร้าง และแผนงานเกษตรที่ปรับตัวได้เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี 2568”

4.2.1 แนวทางและการสนับสนุน

วัตถุประสงค์ที่กำหนดคือเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศในนโยบาย โครงการ ระบบและโครงสร้าง ด้านอาหาร การเกษตรและป่าไม้ ในระดับภูมิภาคและระดับชาติ กิจกรรมต่อไปนี้อาจได้รับการพิจารณา:

- กระชับความร่วมมือที่เกี่ยวข้องและแบ่งปันข้อมูลกับหน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับชาติ องค์กรและพันธมิตรด้านการพัฒนาที่ทำงานด้านเพศภาวะ
- ผลักดันส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในนโยบายอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ในระดับผู้บริหารระดับสูงในคณะทำงานเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องของอาเซียน
- ส่งเสริมการแบ่งปันประสบการณ์และบทเรียนที่ได้รับ จากการให้โอกาสผู้หญิงเข้าร่วมการประชุมระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร การเกษตร และป่าไม้
- กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเพศภาวะและองค์กรสตรีได้เข้ามามีส่วนร่วม อย่างมีประสิทธิภาพในกระบวนการหารือเพื่อกำหนดกลยุทธ์ด้านการปรับตัว และนโยบายการบรรเทาผลกระทบในด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้
- ส่งเสริมการเกษตรเชิงอนุรักษ์และการเกษตรที่เท่าทันต่อภูมิอากาศ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (เกษตรกรรมยั่งยืน) ที่บูรณาการเกษตรกรรายย่อยชายและหญิง และที่ออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเพศ
- ส่งเสริมการผลิตวัสดุและสิ่งพิมพ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขทัศนคติแบบเหมารวมทางเพศภาวะและความยุติธรรมทางวัฒนธรรมใน ด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้

- ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในด้านอาหาร การเกษตร และการป่าไม้
- ระบุนโยบายที่มีอยู่เกี่ยวกับเพศภาวะในระดับภูมิภาคและระดับชาติ

4.2.2 การสร้างขีดความสามารถ

วัตถุประสงค์คือการสร้างความแข็งแกร่งและเสริมขีดความสามารถของผู้กำหนดนโยบาย เจ้าหน้าที่ภาคสนาม และเกษตรกร ในแนวทางที่เหมาะสมเพื่อการบูรณาการประเด็นเพศภาวะ ในด้านการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอาจพิจารณาดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้:

- ดำเนินการประเมินเพื่อระบุความต้องการด้านการพัฒนาขีดความสามารถของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด
- สนับสนุนประเทศสมาชิกให้พัฒนาชุดแบบเรียนเพื่อการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเกษตรที่เท่าทันต่อภูมิอากาศและเพศภาวะ
- สนับสนุนประเทศสมาชิกให้พัฒนาขีดความสามารถ สำหรับกลไกการประเมินผลกระทบทางเพศ
- ส่งเสริมการฝึกอบรมตัวแทนส่งเสริมการเกษตรสตรี
- อำนวยความสะดวกในการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบที่คำนึงถึงประเด็นทางเพศภาวะ เพื่อรวบรวมความรู้และประสบการณ์ของสตรีในการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการผลิตทางการเกษตร
- อำนวยความสะดวกในการเสริมสร้างขีดความสามารถของทีมวิทยากร/ผู้ประสานงานด้านการเกษตรที่เท่าทันต่อภูมิอากาศและเพศภาวะ

4.2.3 กรอบโครงสร้างสถาบัน

มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างองค์กรระดับภูมิภาคและสถาบันระดับชาติที่รับผิดชอบด้านเพศภาวะ เกษตรกรรม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับภูมิภาคและระดับชาติ โดยอาจพิจารณาจัดกิจกรรมต่อไปนี้:

- จัดทำการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถาบันระดับภูมิภาคและระดับชาติที่ได้รับการคัดเลือก เพื่อระบุสมรรถนะในการบูรณาการมุมมองทางเพศภาวะเข้ากับโครงการริเริ่มด้านการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของสถาบันและองค์กรต่าง ๆ ที่สนับสนุนความเป็นผู้นำของเกษตรกรสตรีในสหกรณ์และสมาคมเกษตรกร
- สนับสนุนให้กลไกเกี่ยวกับเพศภาวะระดับชาติมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้น และให้มีการบูรณาการประเด็นด้านเพศภาวะเข้าเป็นกระแสหลักในการพัฒนากรอบการเกษตรและการลงทุนของประเทศ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างองค์กร จากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่น ปรับแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันเพื่อการนำไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่น และการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการติดตามและประเมินผล

4.2.4 การสร้างและการเสริมความแข็งแกร่งให้กับหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์

วัตถุประสงค์คือเพื่อสร้างและเสริมสร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์และความสัมพันธ์ไตรภาคีในระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค รวมถึงหุ้นส่วนภาครัฐ โดยอาจพิจารณาจัดกิจกรรมต่อไปนี้:

- จัดให้มีการศึกษาดูงาน/เยี่ยมชมเพื่อเรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดริเริ่มด้านเพศภาวะ เกษตรกรรม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- จัดเตรียมเวทีเพื่อจัดหาและติดต่อกับแหล่งเงินทุนที่มีศักยภาพที่เหมาะสมเฉพาะกับกิจกรรมการบูรณาการเรื่องเพศภาวะ

4.2.5 สารสนเทศ การสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์

มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบการจัดการข้อมูลโดยเน้นเรื่องเพศภาวะ การเกษตร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอาจพิจารณาจัดกิจกรรมต่อไปนี้:

- พัฒนาความตระหนักรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลการเกษตร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กำหนดเป้าหมายไปที่ผู้หญิง เยาวชน และผู้ชาย

- พัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศฐานความรู้ที่เน้นเรื่องเพศภาวะ การเกษตร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- จัดตั้งและเผยแพร่ข้อมูลและเอกสารที่ค้ำประกันถึงเพศภาวะ ด้านการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4.2.6 การวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยี

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการวิจัยความเท่าเทียมทางเพศที่สนับสนุนเทคโนโลยีการเกษตรที่เท่าทันต่อภูมิอากาศ (CSA) อาจพิจารณาจัดกิจกรรมต่อไปนี้

- จัดทำการวิจัยเส้นฐานเกี่ยวกับเพศภาวะ แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรเชิงอนุรักษ์ และเทคโนโลยีในรัฐสมาชิก
- เสริมความแข็งแกร่งให้กับการวิจัยต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น เกี่ยวกับประเด็นด้านเพศภาวะของการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสนับสนุนการเกษตรที่ชาญฉลาดด้านสภาพอากาศ
- เร่งรัดการวิจัยและพัฒนาแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วม รวมถึงการยกระดับเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ และระบบฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าปัญหาความเท่าเทียมทางเพศได้รับการแก้ไข

5. กระบวนการดำเนินการ

ข้อเสนอแนะในแนวทางปฏิบัติของ AMAF นี้ เป็นแนวทางอ้างอิงสำหรับรัฐสมาชิก

ในการดำเนินการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้ SOM-AMAF อาจดำเนินงานตามแนวทางของ AMAF ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ด้วยการสนับสนุนจาก ATWGARD, ASWGL, ASWGC, ASWGF, ASOF และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทั้งนี้ ATWGARD อาจจำเป็นต้องเสนอขอการสนับสนุนจากพันธมิตรอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ในการดำเนินการตามแนวทาง AMAF โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักเลขาธิการอาเซียน

ข้อมูลอ้างอิง

- ASEAN, 2017: Declaration on the Gender-Responsive Implementation of the ASEAN Community Vision 2025 and Sustainable Development Goals
- ASEAN, 2016: Projected Gender Impacted of the ASEAN Economic Community
- ASEAN, 2015: Vision and Strategic Plan for ASEAN Cooperation in Food, Agriculture and Forestry, 2016-2025
- ASEAN, 2010: Ha Noi Declaration on the Enhancement of Welfare and Development of ASEAN Women and Children
- Black, R. E., L. H. Allen, Z. A. Bhutta, L. E. Caulfield, M. de Onis, M. Ezzati, C. Mathers, J. Rivera, 2008 for the Maternal and Child Undernutrition Study Group: Maternal and Child Undernutrition: Global and Regional Exposures and Health Consequences. *The Lancet* 371(9608):243–260
- FAO. 2016. Developing gender-sensitive value chains – A guiding framework. Rome
- FAO, 2013: CEDAW- Convention on the elimination of all forms of discrimination against women. A tool for gender – sensitive agriculture and rural development policy and programme formulation
- FAO (2013) Understanding and integrating gender issues into livestock projects and programmes: A checklist for practitioners.
- FAO, 2012: How to mainstream gender in forestry
- FAO, 2008 The World Bank and IFAD: Gender in Agriculture, Sourcebook
- FAO, 2008: World Fish Center and World Bank: Small-scale capture fisheries – A global overview with emphasis on developing countries: a preliminary report of the Big Numbers Project. FAO and WorldFish Center, Rome & Penang, 62 pages
- Porter, M. (2006) Gender and fisheries: A global perspective. Paper presented at Global Coasts: Gender, Fisheries and Contemporary Issues, International Symposium, University of Tromso, Norway, June 2006
- UN, 2010: UN Joint programmes integrating gender issues in food security, agriculture and rural development
- Tauli-Corpuz, Victoria. 2011. Indigenous women, climate change and forests. Baguio City, Philippines: Tebtebba Foundation.
- World Bank, World Development Report 2012: Gender Equality and Development, Washington, DC, 2012
- World Bank, Food and Agriculture Organization & International Fund for Agricultural Development, 2009. Gender in agriculture source book

ภาคผนวก 1:

กิจกรรมการแทรกแซงด้านเพศภาวะที่แนะนำใน SPA

SPA เฉพาะสาขาต่อไปนี้จะได้รับการตรวจสอบเพื่อกำหนดคำแนะนำสำหรับแนวทางนี้

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนในด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้

(พ.ศ. 2559-2568)

การผลักร ต้นเชิงกล ยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซง ทางเพศภาวะ
ST1	ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของการผลิตด้วยเทคโนโลยี 'สีเขียว' ที่ยั่งยืน จัดให้มีระบบการจัดการทรัพยากร และลดการสูญเสียและข้อบกพร่องก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว	1.13. สร้างมาตรฐานและประสานแนวคิด วิธีการ และการนำเสนอสิทธิระดับชาติ และเสริมสร้างความสามารถทางเทคนิคของ AMS เพื่อดำเนินการศึกษาในหลายประเทศและดำเนินการวิเคราะห์และวางแผนสถานการณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ	พัฒนาแนวคิดและวิธีการที่สอดคล้องกันในการบูรณาการเพศภาวะในภาคอาหาร การเกษตร และป่าไม้
ST2	ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเข้าถึงตลาด	2.5 สร้างความเชื่อมโยงทางธุรกิจระหว่างสหกรณ์การเกษตรที่มีศักยภาพและองค์กรเกษตรกร	ส่งเสริมให้สหกรณ์และองค์กรสตรีเข้ามามีส่วนร่วม
ST3	สร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร โภชนาการที่ดีขึ้น	3.5 ปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการโดยจัดหาแหล่งอาหารที่หลากหลายและเสริมสร้างคุณภาพและความหลากหลายของการผลิต	การมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมนี้เป็นสิ่งสำคัญ

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

	และการกระจายที่เท่าเทียมกัน	อาหาร และปรับปรุงห่วงโซ่คุณค่าอาหาร	
ST4	เพิ่มภูมิคุ้มกันและความสามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ และผลกระทบอื่นๆ	4.7 บูรณาการประเด็นเรื่องเพศภาวะเข้ากับการเกษตร การประมง และป่าไม้ที่เป็นมิตรกับสภาพอากาศเพื่อลดผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ความเปราะบางของผู้หญิงสูงขึ้น	สร้างขีดความสามารถในการบูรณาการประเด็นทางเพศภาวะ
ST5	ให้ความช่วยเหลือผู้ผลิตรายย่อยและ SMEs ที่มีทรัพยากรที่จำกัดเพื่อปรับปรุงผลิตภาพเทคโนโลยีและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดโลกและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันตามแผนงานนโยบายอาเซียนว่าด้วยการพัฒนา SME	5.5 ดำเนินนโยบายการแข่งขันเพื่อให้แน่ใจว่ามีสภาพการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน สำหรับผู้ผลิตและ SMEs และเพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรมจากบริษัทขนาดใหญ่ที่มีอำนาจทางการตลาดในห่วงโซ่อุปทานแบบบูรณาการ	ในขณะที่พิจารณาระดับการแข่งขันจำเป็นต้องพิจารณาประเด็นความเท่าเทียมทางเพศด้วย
ST6	เสริมสร้างแนวทางร่วมของอาเซียนในประเด็นระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค	6.2 แสดงจุดยืนร่วมของอาเซียนในประเด็นที่มีผลกระทบต่อภาคส่วน FAF ในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก	แสดงจุดยืนร่วมของอาเซียนในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศในประเด็นด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ที่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วน FAF ในระดับภูมิภาคและระดับโลก
ST7	ส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน	7.3 ส่งเสริมการเจรจากับภาคเอกชนเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพและประ	ส่งเสริมการเจรจากระดับภูมิภาคในประเด็นด้านเพศภาวะในการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

		ะสิทธิภาพของอุตสาหกรรมไม้และ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากป่าอื่น ๆ	
--	--	--	--

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการวิจัยและพัฒนาการเกษตร
(พ.ศ. 2559-2563)

การผลักร ค้นเชิงกล ยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซงทางเพศ
ST1	เพิ่มปริมาณและคุณภาพของ การผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ 'เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม' ที่ยั่งยืน ระบบการจัดการทรัพยากร และลดการสูญเสียและการสูญ ญเสียก่อนและหลังการเก็บเกี ยว	1.2 เพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนใน การอภิปรายนโยบาย การกำหนดแผนงานและโครงการ การวิจัยและการพัฒนา (R&D) ส่งเสริม และให้สิ่งจูงใจและส่งเสริมสภาพแวด ล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับหุ้นส่วนภาค รัฐและเอกชน (PPP) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ	ตระหนักว่า 'ภาคเอกชน' ยังรวมถึงสตรีที่เป็นเจ้าขอ ง SMEs ด้วย
		1.6 เพิ่มการลงทุนในกิจกรรมการวิจัยแล ะพัฒนาร่วมกัน และเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิ ภาคที่มีอยู่ระหว่างแนวทางปฏิบัติขอ ง AMS	จัดให้มีการวิจัยร่วมกันใน เรื่องเพศภาวะและการเกษ ตรใน AMS
ST3	สร้างหลักประกันความมั่นคง ด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร โภชนาการที่ดีขึ้น	3.1 ส่งเสริมการศึกษาด้านโภชนาการแล ะให้ผู้บริโภคได้มีตระหนักรู้เรื่องการรั บประทานอาหารเพื่อสุขภาพ	มุ่งเน้นที่สตรีในฐานะตัวแ ทนของการเปลี่ยนแปลงด้ านโภชนาการ เพื่อสนับสนุนอาหารสุขภาพ

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

	และการกระจายอาหารอย่างเท่าเทียม		พและการบริโภคอาหารที่อุดมด้วยสารอาหาร
ST4	เพิ่มภูมิคุ้มกันและความสามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และผลกระทบอื่นๆ	4.1.1 สร้างขีดความสามารถของ ATWGARD ในการเขียนข้อเสนอเพื่อแสวงหาการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนสภาพภูมิอากาศ	สร้างขีดความสามารถในการบูรณาการเพศภาวะเข้ากับข้อเสนอ
		4.4 บูรณาการประเด็นเรื่องเพศภาวะเข้ากับการเกษตร การประมง และป่าไม้ที่เป็นมิตรกับสภาพอากาศ เพื่อลดผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อสตรีที่มีความเปราะบางที่สูงขึ้น (SPFAF 4.7)	สร้างขีดความสามารถในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะเข้ากับโปรแกรมและนโยบายที่มีอยู่เดิมและจะออกมาใหม่
ST6	เสริมสร้างแนวทางร่วมของอาเซียนในประเด็นระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค	6.2 แสดงจุดยืนร่วมของอาเซียนในประเด็นที่มีผลกระทบต่อภาคส่วน FAF ในเวทีระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ	สนับสนุนให้ ATWGARD นำเสนอจุดยืนร่วมของอาเซียนในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อเพศภาวะและ FAF

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการปศุสัตว์

พ.ศ. 2559-2563

การผลักดันเชิงกลยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซงทางเพศภาวะ
ST1	ส่งเสริมการค้าสินค้าปศุสัตว์ภายในและนอกอาเซียนในอาเซียน	1.1 ปรับปรุงนโยบายและสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า	ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เหมาะสมได้แก้ไขปัญหาเชิงสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเพศภาวะในการผลิตปศุสัตว์และแปรรูป
ST2	การควบคุมโรคและความปลอดภัยของอาหารเพื่อขยายการค้าและปกป้องสุขภาพของมนุษย์		
ST3	การปรับปรุงผลิตภาพอย่างยั่งยืน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบของปศุสัตว์ต่อสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	3.1 ภาคปศุสัตว์ที่มีผลิตภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ทั่วโลก	ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบทางเพศภาวะต่อภาคปศุสัตว์อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ST4	สนับสนุนปศุสัตว์รายย่อยเพื่อช่วยบรรเทาความยากจน สร้างความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ และสร้างความเท่าเทียมทางเพศ	4.1 ปศุสัตว์เป็นหนทางสำคัญในการบรรเทาความยากจนการมีโภชนาการที่ดีขึ้นและการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ	กิจกรรม 4.1.1 ส่งเสริมนโยบายสำหรับสินเชื่อปศุสัตว์ดอกเบี้ยต่ำสำหรับคนยากจน โดยเฉพาะสตรี ผ่านไมโครเครดิต SME และโครงการอื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อบรรเทาความยากจน

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านพืชผล

พ.ศ. 2559-2563

การผลักดันเชิงกลยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซงทางเพศภาวะ
ST1	ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของการผลิตด้วยเทคโนโลยี 'สีเขียว' ที่ยั่งยืน ระบบการจัดการทรัพยากรและลดความสูญเสียและของเสียก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว	1.6 จัดให้มีกลไกของสถาบันและสิ่งจูงใจที่เหมาะสมสำหรับ PPP ในการวิจัยและพัฒนาและการเผยแพร่เทคโนโลยี โดยร่วมมือกับภาคเอกชนในการระดมทุนการวิจัยที่มีความสำคัญเป็นลำดับต้น การวิจัยและให้ผลตอบแทนสูง และใช้หัวข้อนี้เป็นช่องทางสำหรับการสร้างและเผยแพร่เทคโนโลยี	ร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนา 'กรณีธุรกิจเพื่อความเท่าเทียมทางเพศในภาคส่วนย่อยของพืชผลที่เติบโตอย่างรวดเร็ว'
ST2	ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเข้าถึงตลาด		ตามปฏิญญาบัวโนสไอเรสว่าด้วยสตรีและการค้า พ.ศ. 2560 ของ WTO ต้องมีการส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการค้า
ST3	ประกันความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร โภชนาการที่ดีขึ้น และการกระจายที่เท่าเทียมกัน	3.4 ปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการโดยเสาะหาแหล่งอาหารที่หลากหลายและเสริมสร้างคุณภาพและความหลากหลายของการผลิตอาหาร และปรับปรุงห่วงโซ่คุณค่าอาหาร	เข้าไปทำงานร่วมกับกลุ่มสตรีและ SMEs เพื่อสนับสนุนการกระจายอาหาร แหล่งที่มา

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

ST4	เพิ่มภูมิคุ้มกันและความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ และผลกระทบอื่นๆ	4.2 ส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรทางการเงินด้านสภาพอากาศเพื่อสนับสนุนการเกษตรที่ชาญฉลาด/เป็นมิตรกับสภาพอากาศ	เสริมสร้างสมรรถนะเพื่อให้สามารถบูรณาการประเด็นเพศภาวะในเอกสารข้อเสนอ เพื่อขอรับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
ST5	ช่วยเหลือผู้ผลิตรายย่อยและ SMEs ที่มีทรัพยากรจำกัดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เทคโนโลยีและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดโลกและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน		เช่นเดียวกับ Livestock SPA ผลักดันให้มีสินค้าเชื่อมโยงที่คนยากจนสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะผู้หญิงผ่านไมโครเครดิต SME และโปรแกรมอื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อบรรเทาความยากจน
ST6	เสริมสร้างแนวทางร่วมของอาเซียนในประเด็นระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค	6.2 แสดงจุดยืนร่วมของอาเซียนในประเด็นที่มีผลกระทบต่อภาคพืชผลในเวทีระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ	ประสานงานและเสริมสร้างจุดยืนร่วมในประเด็นทางเพศภาวะในเวทีระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคและองค์กร

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านการประมง

พ.ศ. 2559-2563

การผลึก ต้นเชิงก กลยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซง ทางเพศภาวะ
ST1	ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของ การผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ 'เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม' ที่ยั่งยืน ระบบการจัดการทรัพยากร และลดความสูญเสียและของเสีย ก่อนและหลังการทำประมง	1.1.4 ปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องเพื่อระบุและตอบสนอง ความต้องการการลงทุน (การผลิตที่ยั่งยืน ระบบการจัดการ การลงทุนหลังการทำประมง)	สนับสนุนให้การมีส่วนร่วมที่ เท่าเทียมกันทางเพศทั้งชาว ประมงและผู้นำสตรีจากภา คเอกชนในการหารือของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย
		1.4.1 ปรับปรุงและเสริมสร้างนโยบายกา รประมงแห่งชาติ กรอบกฎหมายและสถาบันผ่านการ ปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมขอ หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ชาวประมง ภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ [อ้างอิง POA 7]	ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้หญิง และผู้ชายมีส่วนร่วมอย่างเท่า เทียมกัน
ST2	ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกท างการค้า การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการเข้าถึงตลาด	2.4.2 ส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับ สหกรณ์ประมงอาเซียนและองค์กร เกษตรกร ผู้ผลิต ผู้บริโภค และผู้ค้า	ให้กลุ่มและองค์กรเกษตรกร สตรีเข้าร่วม
ST3	ประกันความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร	3.2.2 ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอ อาเซียนในการสรุปและดำเนินกา	ร่วมมือกับหน่วยงานของอา เซียน เช่น ASCC ให้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

	โภชนาการที่ดีขึ้นและการกระจายที่เท่าเทียมกัน	รตามนโยบายความปลอดภัยด้านอาหารของอาเซียน เร่งการจัดตั้งมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร	ของทั้งสองเพศในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยด้านอาหาร
ST4	เพิ่มความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ และผลกระทบอื่นๆ	4.1.1. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง AMS และพันธมิตรที่เกี่ยวข้อง	ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นด้านเพศสภาพและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภาคการประมง
ST5	ช่วยเหลือผู้ผลิตรายย่อยและ SMEs ที่มีทรัพยากรจำกัดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เทคโนโลยีและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดโลกและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน	5.3.1 ตรวจสอบให้แน่ใจว่าแผนงานและนโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ครอบคลุมถึงแง่มุมทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน เพื่อพัฒนาความมั่นคงด้านอาหาร การดำรงชีวิต การจ้างงาน และการบรรเทาความยากจน	เน้นประเด็นทางเพศภาวะในขณะที่มีการอภิปรายประเด็นทางสังคม
ST6	เสริมสร้างแนวทางร่วมของอาเซียนในประเด็นระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่มีผลกระทบต่อภาคส่วน FAF	6.2.1 ส่งเสริมการเจรจาระหว่าง AMS เพื่อสร้างจุดยืนร่วมกันในประเด็นด้านการประมงที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน	นำจุดยืนทั่วไปของ AMS ในประเด็นทางเพศภาวะในการประมงมานำเสนอ

แผนยุทธศาสตร์เพื่อความร่วมมืออาเซียนด้านป่าไม้

พ.ศ. 2559-2563

การผลักดันเชิงกลยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซงทางเพศภาวะ
ST1	ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของการผลิตด้วยเทคโนโลยี 'สีเขียว' ที่ยั่งยืน ระบบการจัดการทรัพยากรและลดความสูญเสียและของเสียก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว	1.3. ปรับปรุงการจัดการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่อาศัยอยู่ในแลรอบ ๆ ป่าเพื่อความยั่งยืนของป่าและความเจริญรุ่งเรืองของประชาชน	ขณะ ทบทวนการเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามปกติ และตามกฎหมาย ให้เน้นประเด็นความเท่าเทียมทางเพศและความเสมอภาค
		1.4 นำแนวทางการจัดการอย่างยั่งยืนมาใช้กับผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ใช่ไม้ เช่น พืชสมุนไพร หวาย ไม้ไผ่ เป็นต้น	ในชุมชนส่วนใหญ่ สตรีมีความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ใช่ไม้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการออกแบบแนวทางการจัดการที่ยั่งยืน
ST2	ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเข้าถึงตลาด	2.2 การส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากป่าไม้	ดำเนินการประเมินห่วงโซ่คุณค่าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากป่าไม้โดยคำนึงถึงเพศภาวะ ให้สตรีมีส่วนร่วมในการประเมินเพื่อใช้ความรู้และทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากป่าไม้
ST3	ประกันความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร โภชนาการที่ดีขึ้น และการกระจายที่เท่าเทียมกัน	3.1 การบูรณาการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภาคป่าไม้	ประเมินผลกระทบและความเสี่ยงทางเพศของแผนบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภาคป่าไม้

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

ST4	เพิ่มภูมิคุ้มกันและการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติอื่นๆ	4.2 เพิ่มพูนประสบการณ์การแบ่งปันและบทเรียนที่ได้รับ	อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ข้ามประเทศระหว่าง AMS ในเรื่องเพศภาวะ การป่าไม้ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในคณะทำงานอาเซียนด้านวนศาสตร์ชุมชน
ST5	ช่วยเหลือผู้ผลิตรายย่อยและ SMEs ที่มีทรัพยากรจำกัดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เทคโนโลยีและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดโลกและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันตามแผนงานนโยบายอาเซียน ว่าด้วยการพัฒนา SME	5.2. การปรับปรุงแนวทางร่วมของอาเซียนในการแก้ไขปัญหาป่าไม้ในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ	รับรองและระบุจุดยืนร่วมของอาเซียนในเรื่องเพศภาวะและป่าไม้และผลักดันให้ประเด็นนี้มีผลต่อการพิจารณาในเวทีระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค

กรอบการบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (AIFS)
และแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียน
(2558- 2563)

การผลักดันเชิงกลยุทธ์	คำอธิบาย	กิจกรรม	การแทรกแซงทางเพศภาวะ
ST1	เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร	1.2. ความยั่งยืนของห่วงโซ่อุปทานอาหารด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพ	สร้างเวทีสำหรับการแบ่งปันประเด็นทางสังคมและเรื่องเพศภาวะในอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

	รวมถึงการบรรเทาทุกข์กรณีฉุกเฉิน/การขาดแคลน	ฉีภาพให้กับอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์	
ST2	ส่งเสริมตลาดอาหารและการค้าที่เอื้ออำนวย	2.1.3 รวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนการประชุมทางเทคนิคของ AFSRB เช่น สถานการณ์เชิงนโยบายสำหรับรับตลาดข้าว การประเมินผลกระทบของเกษตรกรพันธสัญญาสำหรับเกษตรกรรายย่อย และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	การวิเคราะห์สามารถมุ่งเน้นไปที่ประเด็นทางเพศภาวะในตลาดอาหารและการค้าโดยเฉพาะในข้าวและปลา
ST3	เสริมสร้างระบบข้อมูลความมั่นคงด้านอาหารแบบบูรณาการเพื่อคาดการณ์ วางแผน และติดตามการจัดการและการใช้สินค้าโภคภัณฑ์อาหารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ	3.1.3 ดำเนินการประเมินสถานะและแนวโน้มสำหรับข้าวและสินค้าโภคภัณฑ์อาหารที่สำคัญอื่นๆ ในอาเซียนเป็นระยะๆ	การประเมินยังสามารถรวมถึงประเด็นทางสังคมและเพศภาวะที่เกี่ยวข้องกับข้าวและสินค้าโภคภัณฑ์อาหารหลักอื่นๆ ในอาเซียน
ST4	ส่งเสริมการผลิตอาหารอย่างยั่งยืน	4.1.7 ขยายและส่งเสริมความรู้ของเกษตรกรนอกเหนือจากเกษตรกรรวมเพื่อรวมธุรกิจการเกษตรและผู้ประกอบการ	พัฒนาขีดความสามารถในประเด็นทางเพศในธุรกิจการเกษตรและการเป็นผู้ประกอบการ
ST5	ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารและการเกษตรเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร	5.1.1 เตรียมแผนงานสำหรับห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตรและอาหารระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้นอุปสงค์เป็นหลัก	ให้กลุ่มสตรี สหกรณ์ และ SMEs ได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการจัดทำแผนงาน

แนวทางของ AMAF ในการบูรณาการประเด็นเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในภาคอาหาร

ST6	ระบุและหาหนทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับควมมั่นคงด้านอาหาร	6.1.1 ดำเนินการศึกษาผลกระทบระยะยาวของการพัฒนาพลังงานชีวภาพและความมั่นคงด้านอาหารใน AMS	การศึกษาควรรวมหัวข้อเกี่ยวกับสังคม และนัยทางเพศภาวะด้วย
ST7	ใช้ข้อมูลโภชนาการเพื่อสนับสนุนนโยบายความมั่นคงด้านอาหารและการเกษตรด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์	7.1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อระบุ/กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัดด้านโภชนาการที่สำคัญวิธีการรวบรวม/รวบรวมที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบความมั่นคงด้านอาหารเป็นประจำและการพัฒนานโยบาย	การประชุมเชิงปฏิบัติการนี้ควรรวมประเด็นทางเพศภาวะในโภชนาการด้วย
ST8	ระบุนโยบาย สถาบัน และกลไกการกำกับดูแลสำหรับพัฒนาการเกษตรที่ส่งเสริมโภชนาการใน AMS	8.1 ให้มีความตระหนักรู้และการยอมรับในความสำคัญของโภชนาการโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญในด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้	การมีส่วนร่วมของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญในกิจกรรมสร้างความตระหนักรู้เหล่านี้
ST9	พัฒนาและเสริมสร้างนโยบาย/โปรแกรมด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ที่ส่งเสริมโภชนาการ และสร้างขีดความสามารถในการนำไปปฏิบัติ ติดตาม และประเมินผล	9.1 ได้มีการพัฒนานโยบายและโครงการที่ส่งเสริมโภชนาการด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้	สร้างขีดความสามารถในการบูรณาการเพศภาวะเข้ากับนโยบายและแผนงานด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้

